C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21rji-40/26 Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Nr. PIGD 1-25153834-03-21rji-22012026 Judecător: Igor Negreanu

D E C I Z I E
În numele Legii

23 aprilie 2026 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
În completul compus din:
Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul comun declarat de către condamnatul Russu Denis şi apărătorul Aliona Dragomir împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 decembrie 2025, privind examinarea plângerii din 03.11.2025 a condamnatului Russu Denis şi apărătorului Aliona Dragomir împotriva actelor, acțiunilor sau inacțiunilor factorilor de decizie ai Penitenciarului nr.17 Rezina şi Administrației Naționale a Penitenciarelor privind constatarea încălcării dreptului la viață privată, la protecția datelor cu caracter personal şi la acces la informațiile care îl vizează şi obligarea autorităților penitenciare să înlăture încălcările constatate.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La data de 03 noiembrie 2025 condamnatul Russu Denis şi apărătorul Aliona Dragomir au depus plângerea împotriva actelor, acțiunilor sau inacțiunilor factorilor de decizie ai Penitenciarului nr.17 Rezina şi Administrației Naționale a Penitenciarelor privind constatarea încălcării dreptului la viaţă privată, la protecția datelor cu caracter personal şi la acces la informațiile care îl vizează şi obligarea

autorităților penitenciare să înlăture încălcările constatate.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 decembrie 2025 s-a respins plângerea din 03.11.2025 a condamnatului Russu Denis şi apărătorului Aliona Dragomir împotriva actelor, acțiunilor sau inacțiunilor factorilor de decizie ai Penitenciarului nr. 17 Rezina şi Administrației Naționale a Penitenciarelor privind constatarea încălcării dreptului la viață privată, la protecția datelor cu caracter personal şi la acces la informațiile care îl vizează şi obligarea autorităților penitenciare să înlăture încălcările constatate.

Încheierea în cauză a fost contestată cu recurs comun de către condamnatul Russu Denis şi apărătorul Aliona Dragomir, solicitându-se admiterea recursului, casarea încheierii contestate, pronunțarea unei noi decizii**,** prin care să fie admisă plângerea condamnatului Russu Denis; să fie constatată încălcarea dreptului la viaţă privată, la protecția datelor şi la acces la informațiile care îl vizează direct; să fie obligate Administrația Națională a Penitenciarelor şi Penitenciarul nr. 17 - Rezina să comunice identitatea şi funcțiile persoanelor care au prelucrat datele personale şi au accesat dosarul personal al subsemnatului în cadrul anchetei de serviciu nr. 36/2025; sau, după caz, trimiterea cauzei spre rejudecare, cu indicații obligatorii privind aplicarea standardelor CEDO şi a Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cui caracter personal [în vigoare].

În motivare, au menționat că, instanța de fond a examinat superficial solicitările din plângerea sa inițială, instanța de fond a omis să examineze în mod efectiv şi nemijlocit: Ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 585/2023 (pct. 3, 26, 28, 33 din Instrucțiunea internă); cererile de completare a cauzei; concluziile scrise şi pledoaria finală; poziția Avocatului Poporului (acceptarea spre examinare a sesizării).

Au notat aplicarea eronată a legii materiale - utilizarea unei legi neintrate în vigoare. Astfel, instanța a validat poziția Administrației Naționale a Penitenciarelor potrivit căreia „consultarea/vizualizarea/analizarea dosarului personal nu constituie prelucrare de date”.

Această concluzie este incompatibilă cu prevederile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, aplicabilă la data faptelor, care definește expres „consultarea şi examinarea” ca forme de prelucrare a datelor cu caracter personal, în mod implicit, instanța a aplicat standarde specifice Legii nr. 195/25.07.2024, care nu intrase în vigoare, încălcând principiul legalităţii şi al neretroactivității legii.

Au precizat ignorarea normelor interne obligatorii ale Administrației Naționale a Penitenciarelor. Or, Ordinul ANP nr. 585/2023 şi instrucţiunea anexată, instituie obligaţia strictă de evidenţă a tuturor accesărilor dosarelor personale; impune consemnarea identităţii, datei şi semnăturii persoanei care consultă dosarul; nu permite accesul altor persoane fară acordul scris al deţinutului.

Relevă că se impune corectarea erorilor judiciare constatate prin examinarea suplimentară a materialului cauzei şi aplicarea corectă a legii, or conform prevederilor art. 7 din Codul de procedură penală, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției RM şi ale prezentului cod. În orice societate democratică, protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. Iar, conform art. 20 a Constituției RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești atunci când drepturile, libertățile şi interesele acesteia au fost violate.

Potrivit art.447 alin.(1) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părţilor la proces, alin.(2) stipulând, că instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință.

Referințe, pe caz, depuse n-au fost.

Verificând argumentele din cererea de recurs în raport cu materialele prezentate instanței și prevederile legii, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că cererea de recurs urmează a fi respinsă ca nefondată, soluția Colegiului fiind adoptată în conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.

În argumentarea soluției emise la caz, Colegiul menționează, că judecătorul de instrucție judecând plângerea înaintată de condamnat și avocat referitoare la constatarea încălcărilor de către factorii de decizie ai Penitenciarului nr. 17 Rezina şi Administrației Naționale a Penitenciarelor, a respectat normele procesuale, a verificat complet, obiectiv, suficient și în ansamblu împrejurările cazului, cât și

argumentele formulate în plângere, corect ajungând la concluzia privind respingerea acestei plângeri.

În acest sens, Colegiul penal va opina exigențele art.176 alin.(1), (2) Cod de executare, întitulat ”Controlul judiciar”, potrivit cărora, (1) Instituțiile şi organele specificate în art.173 şi 174 (Instituțiile şi organele care asigură executarea pedepsei) din prezentul cod comunică instanței de judecată despre executarea sau imposibilitatea executării hotărârilor cu caracter penal.

(2) Condamnatul sau alte persoane ale căror drepturi şi interese legitime sânt încălcate prin actele instituției sau organului care asigură executarea hotărârilor cu caracter penal pot ataca aceste acte în modul stabilit de legislație.

Astfel, Colegiul penal conclude că, judecătorul de instrucție corect, în baza circumstanțelor analizate, a statuat că, în conformitate cu art.473/1 alin.(1),(2) Cod de procedură penală, împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate (închisoare, detențiune pe viață), condamnatul, precum şi alte persoane ale căror drepturi şi interese legitime au fost încălcate de aceste organe pot declara plângere judecătorului de instrucție din instanța în a cărei rază teritorială se află organul respectiv, în termen de 30 de zile de la data comunicării sau de la data la care a luat cunoștință de actul respectiv, cu excepțiile prevăzute de Codul de executare. Soluționarea plângerii împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate are loc conform prevederilor art.471. Încheierea privind soluționarea plângerii poate fi atacată în conformitate cu prevederile art.472.

Respectiv, în plângerea depusă de condamnatul Russu Denis şi apărătorul Aliona Dragomir reclamă încălcările pretinse a fi admise de către factorii de decizie ai Penitenciarului nr. 17 Rezina şi Administrației Naționale a Penitenciarelor privind constatarea încălcării dreptului la viață privată, la protecția datelor cu caracter personal şi la acces la informațiile.

Or, raportând aceste circumstanțe normelor legale menționate mai sus, Colegiul penal statuează că, instanța de fond, reieșind din exigențele Legii nr.300/21.12.2017 și prin prisma predărilor Ordinului directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.585 din 01.11.2023 în vigoare din 01.04.2024, just a conchis că, cerințele condamnatului supra menționate sunt nefondate, întrucât s-a constatat că la dosarul personal pot avea acces persoanele autorizate ale instituției unde condamnatul se deține Administrația Națională a Penitenciarelor fiind organul coordonator al sistemului penitenciar.

Interpretarea pct.28 din Instrucțiunea privind gestionarea, păstrarea și predarea în arhiva instituției penitenciare a dosarului personal al persoanei private de libertate aprobată prin Ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.585 din 01.11.2023 nu poate fi făcută în mod extensiv, deși norma prevede că dosarul personal poate fi consultat de alte persoane decât cele abilitate doar cu acordul scris al deținutului, această restricție vizează persoane terțe din afara cadrului atribuțiilor de serviciu și nu poate fi opusă colaboratorilor ANP sau a instituției penitenciare care au avut acces la dosar în exercitarea obligațiilor funcționale și-n contextul desfășurării unei cercetări de serviciu.

Prin urmare colaboratorii implicați în examinarea circumstanțelor produse în sistemul penitenciar nu pot fi calificați drept *"alte persoane"* în sensul pct.28 al instrucțiunii supra vizate, întrucât accesul acestora la informațiile din dosar derivă direct din competențele legale și atribuțiile de serviciu exercitate.

Colegiul apreciază că prevederile instrucțiunii invocate reglementează exclusiv modul de exercitare a atribuțiilor de serviciu de către colaboratorii din cadrul sistemului Administrației Naționale a Penitenciarelor. Prin urmare, simpla împrejurare că anumite persoane din cadrul acestui sistem au avut acces la dosarul personal al condamnatului nu este suficientă prin ea însăși, pentru a concluziona existența unei încălcări a drepturilor acestuia, în lipsa probării unui acces neautorizat, a utilizării abuzive a informațiilor sau a producerii unui prejudiciu concret drepturilor și intereselor legitime ale condamnatului.

Subsecvent, Colegiul opinează că, instanța de judecată corect a apreciat că necomunicarea de către Administrația Națională a Penitenciarelor a identității persoanei care a avut acces la dosarul personal al condamnatului, în cadrul desfășurării de serviciu, nu constituie în sine o încălcare a dispozițiilor legale, în lipsa unei obligații exprese de divulgare a aceste informații către persoana vizată. Accesarea dosarului personal în contextul exercitării atribuțiilor de serviciu și-n scopul efectuării unei verificări interne se circumscrie competențelor instituționale ale autorității, iar simpla necomunicare a identității persoanei care a efectuat această operațiune nu este de natură să aducă atingere dreptului deținutului, atât timp cât nu s-a demonstrat existența unui acces neautorizat sau a unei utilizări nelegale a datelor cu caracter personal.

Urmează a fi respinsă ca nejustificată și aserțiunea recurenților privind încălcarea art.8 CEDO, or, simplu fapt al accesării dosarului personal al condamnatului de către un colaborator al Administrației Naționale a

Penitenciarelor nu este suficient pentru a concluziona existența unei ingerințe nepermise în exercitarea dreptului la respectarea vieții private. Pentru a se constata o încălcare a articolului menționat, este necesar stabilirea unor circumstanțe care să demonstreze caracterul nejustificat, arbitrar sau disproporționat al accesului respectiv, precum și existența unei atingeri efective aduse drepturilor protejate de Convenție. În lipsa unor asemenea elemente, Colegiul apreciază că pretinsa încălcare invocată de recurenți nu poate fi reținută.

Ținând cont de cele menționate, instanța de recurs concluzionează, că cerințele invocate de recurenți sunt neîntemeiate, careva temei de casare a încheierii nu s-au stabilit, fiind condiționată respingerea cererii de recurs și menținerea în vigoare a actului judecătoresc contestat.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul comun declarat de către condamnatul Russu Denis şi apărătorul Aliona Dragomir împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 decembrie 2025, privind examinarea plângerii din 03.11.2025 a condamnatului Russu Denis şi apărătorului Aliona Dragomir împotriva actelor, acțiunilor sau inacţiunilor factorilor de decizie ai Penitenciarului nr.17 Rezina şi Administrației Naționale a Penitenciarelor privind constatarea încălcării dreptului la viaţă privată, la protecția datelor cu caracter personal şi la acces la informațiile care îl vizează şi obligarea autorităților penitenciare să înlăture încălcările constatate, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a încheierii în cauză.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ghenadie Liulca

Judecătorii: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache